

296 వ అధ్యాయం

٢٩٦ - بَابُ تَخْرِيمٍ وَضَلْلِ الشَّغْرِ
وَالْوَشْمِ وَالْوَسْرِ وَهُوَ تَحْدِيدُ الْأَنْسَانِ

సవరాలు పెట్టుకోవటం, పుచ్చబొట్టు పొడిపించు కోవటం,
పళ్ళు సన్నగా చేసుకోవటం నిషిద్ధం

దివ్యభూరాన్‌లో అల్లహ్‌హీ ఇలా సెలవిచ్చాడు: వారు అల్లహ్‌సు వదలి స్త్రీ దేవతలను ఆరాధ్య లుగా చేసుకుంటారు. అల్లహ్‌హీ పానికి గురియైన తిరుగుబాటుదారు షైతాన్‌ను తమ ఆరాధ్యదుగా చేసుకుంటారు. (వారు విఫేయత చూపే ఆ షైతాను) అల్లహ్‌తో ఇలా అన్నాడు: “నేను నీ దాసుల నుండి ఒక నిర్మితమైన భాగాన్ని నిశ్చయంగా తీసుకుంటాను. నేను వారిని మార్గం తప్పిస్తాను. వారిలో లేనిపొని అశలు కలిస్తాను, నేను వారిని ఆజ్ఞాపిస్తాను. వారు నా ఆజ్ఞానుసారం జంతువుల చెపులు చీలుస్తారు. నేను వారిని ఆదేశిస్తాను, వారు నా ఆదేశం ప్రకారం అల్లహ్‌స్స్పిటో మార్పులు చేస్తారు.” (అన్విషా: 117-119)

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : ﴿إِن يَدْعُونَ إِن
دُونِيهِ إِلَّا إِنَّكَ وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَنًا
مَرِيدًا ﴾ لَعْنَةُ اللَّهِ وَفَاكَ لَا تَجِدُنَّ إِنَّ مِنْ
عِبَادِكَ نَصِيبًا مَقْرُوضًا ﴾ وَلَا أُصْلَانَهُمْ
وَلَا مُتَبَّثَنَهُمْ وَلَا مَرَأَتَهُمْ فَلَيُبَيَّنَ كُلُّ مَا ذَكَرَ
أَلَّا تَعْدِي وَلَا مَرَأَتَهُمْ فَلَيُعَمِّرُ كُلُّ خَلْقَ اللَّهِ﴾
الآلية [النساء: 117-119].

వివరణ

మక్కానగర బహుదైవారాధకులు పూజించిన విగ్రహాలకు స్త్రీల పేర్లుండేవి. అంటే వారు స్త్రీ దేవీదేవతలను పూజించేవారన్నమాట. వారు దైవదూతలను అల్లహ్‌కు కుమార్తెలుగా భావించి వారిని పూజిస్తుండేవారు. వారు పూజించిన ఉజ్జ్వల, అసాఫ్, నాయులా మొదలగునవి కూడా స్త్రీ దేవతల పేర్లే.

పై ఆయతుల్లో విగ్రహాధనను షైతాన్ ఆరాధనగా పేర్కొనటం జరిగింది. వీటన్నిటికి ప్రధాన కారణం షైతాన్ ప్రేరణ గనక ఆ విధంగా చెప్పబడింది. తర్వాతి వాక్యాల్లో షైతాన్ రుప్పేరేపటల మూలంగా ప్రజలు ఇంకా నూరెటూచంటి చెడుపోకడలకు పాల్పడతారో వివరిం చటం జరిగింది.

1644. హజత్ అస్య (రజి.అన్హ) కథనం: ఒక త్రై దైవప్రవక్త (సల్లం) ను అడిగింది, “దైవప్రవక్త! నా కూతురికి చర్యవాయధి సోకింది. దాని మూలంగా ఆమె (తల) వెంట్లుకలు రాలి పోయాయి. నేనామెకు పెళ్ళి చేశాను. మరి ఇప్పుడు నేను ఆమెకు సవరం పెట్టవచ్చా?” అని. అది విని ఆయన “సవరం పెట్టుకునేవారిని, ఆ సవరా నికి ఎవరి వెంట్లుకలు వాడుతారో ఆ త్రైని దేవుడు శపించాడు” అని చెప్పారు. (బుఖారీ-ముస్లిం)

వేరొక ఉల్లేఖనంలో “సవరం పెట్టు కునే వారిని, పెట్టించుకోవటానికి తాపత్రయపడే వారిని (దేవుడు శపించాడు)” అని ఉంది.
 ‘తమర్జు’ అంటే రాలిపోయాయి అని అర్థం. వాసిలహ్ అంటే తన వెంట్లు కలతో లేక ఇతరుల వెంట్లుకలతో సవరం చేసి మరో త్రై తలకు పెట్టేది అని అర్థం. మౌసూలా అంటే సవరానికి ఉపయోగించబడిన శిరోజాల త్రై. ముస్తాసిలా అంటే సవరం పెట్టించు కోవటానికి తాపత్రయపడే త్రై అని భావం. హజత్ ఆయపో (రజి.అన్హ) నుండి కూడా ఇలాంటి హదీసు ఒకటి నకలు చేయబడింది.

(బుఖారీ-ముస్లిం)

(సహీహ్ బుఖారీలోని లిబాన్ ప్రకరణం - సహీహ్ ముస్లింలోని లిబాన్, జీనత్ ప్రకరణం)

1644 - وَعَنْ أَسْمَاءَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ امْرَأَةً سَأَلَتِ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي ابْنَتِي أَصَابَتْهَا الْحَصْبَةُ، فَتَمَرَّقَ شَعْرُهَا، وَإِنِّي زَوَّجْتُهَا، أَفَأَصِلُّ فِيهِ؟ فَقَالَ: «لَعْنَ اللَّهِ الْوَاصِلَةُ وَالْمَوْصُلَةُ» متفقٌ عليه. وفي رواية: «الْوَاصِلَةُ، وَالْمُسْتَوَصِلَةُ». قَوْلُهَا:

«فَتَمَرَّقَ» هو بالرَّاءِ، ومعناه: انتشرَ وسقطَ. والْوَاصِلَةُ: التي تصلُّ شَعْرَهَا، أو شَعْرَ غيرها بشَعْرٍ آخرَ. «وَالْمَوْصُلَةُ»: التي يوصلُ شَعْرَهَا. «وَالْمُسْتَوَصِلَةُ»: التي تسأَلَ من يتعلَّمُ ذلكَ لَهَا. وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا نَحْوَهُ، متفقٌ عليه.

ముబ్యాంశాలు

ఈ హదీసులో ముగ్గురు స్త్రీల గురించి చెప్పబడింది. సవరం పెట్టుకునే స్త్రీ, సవరం పెట్టుకోవాలని తాపత్రయపడే స్త్రీ, సవరం కోసం తన వెంట్టుకలు ఇచ్చే స్త్రీ. ఏరు ముగ్గురూ దేవుని చేత శపించబడ్డారు. ఈ రోజుల్లో ఇలాంటి సవరాలు విగ్గల రూపంలో వస్తున్నాయి. బ్యాటీ పార్లర్ ద్వారా విగ్గలు ధరించటం, తదితర నీతిబాహ్యమైన పనులకు బాగా ప్రోత్సాహం లభిస్తోంది.

1645. హజ్రత్ హమ్మమ్ బిన్ అబ్బు రైహ్మాన్ కథనం ప్రకారం తాను హజ్ చేసిన సంవత్సరం ముఅవియా (రజి) వేదిక్కొప్పి ఇలా చెబుతుండగా తను విన్నారు. ఆ సమయంలో ముఅవియా (రజి) కాపలాదారుని చేతిలో నుంచి వెంట్టుకల గుచ్ఛం తీసుకుని ఇలా అన్నారు: “ఓ మదీనా వాసులారా! (మిమ్మల్చి చెడుల నుంచి వారించే) మీ పండితులు ఏరి? దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలాంటి పనులు చేయవద్దని వారిస్తుండగా నేను విన్నాను. అయిన ఇలా అనేవారు: “ఇస్లామ్ జాతి స్త్రీలు ఇలాంటి పనులు మొదలు పెట్టినప్పుడే ఆ జాతి నశించింది.” (బుఖారీ-ముస్లిం)

(సహీద్ బుఖారీలోని లిబాన్ ప్రకరణం-సహీద్ ముస్లింలోని లిబాన్, జీనత్ ప్రకరణం)

ముబ్యాంశాలు

హజ్రత్ ముఅవియా (రజి) గారు తన పరిపాలనా కాలంలో స్త్రీలు పాల్పడుతున్న చెడు పోకడలను ఎత్తిచూపారు. ఆ చెడు పోకడలేవో ఇంతకుముందు హదీసుల్లో వివరించబడ్డాయి. దీనిద్వారా బోధపడే విషయం ఏమిటంటే సమాజంలో చెడు వ్యాపిస్తున్నప్పుడు ఆ సమాజానికి అధికారులుగా వ్యవహరిస్తున్న వారు ఆ చెడుపోకడలను భండించాలి. జన

١٦٤٥ - وَعَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّهُ سَمِعَ مَعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَامَ حَجَّ عَلَى الْمِنَابِرِ وَتَنَاهَى قَصَّةً مِنْ شَغْرِ كَانَتْ فِي يَدِ حَرَسِيٍّ فَقَالَ: يَا أَهْلَ الْمَدِينَةِ! أَيْنَ عُلَمَاؤُكُمْ؟! سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَنْهَايَ عَنْ مِثْلِ هَذِهِ. وَيَقُولُ: إِنَّمَا هَلَكَتْ بْنُو إِسْرَائِيلَ حِينَ اتَّخَذَ هَذِهِ نِسَاءَهُمْ مَتْفُقُ عَلَيْهِ.

హదీసు కిరణాలు-2

సామాన్యాన్ని వాటికి దూరంగా ఉంచేందుకు ప్రయత్నించాలి. అంతేకాదు, పండితులు, మేధావుల దృష్టిని అటువైపు మళ్ళింపజేసి ఆ చెడు పోకడలకు వ్యతిరేకంగా వారు గళం విప్పేలా చేయాలి. ఈ హాదీసు ద్వారా బోధపడుతున్న రెండో విషయం ఏమిటంటే ప్రజల్లో చెడులు వ్యాపిస్తున్నప్పుడు వాటికి వ్యతిరేకంగా గళం విప్పకపోవటం దైవాగ్రహానికి, దైవజిక్కకు కారణభాతం కాగలదు. ఇక చివరగా మూడో విషయం ఏమిటంటే, ఈ హాదీసు నేటి ముస్లింలను తీవ్రంగా పొచ్చరిస్తుంది. నేడు చాలామంది ముస్లిం స్త్రీలు పరదా నియమాలను బేఖాతరు చేస్తూ, బజారు స్త్రీల మాదిరిగా విపరీతంగా అలంకరణలు చేసుకొని, ఇంఢునుంచి బయటికి వచ్చి నిర్దరించి తమ అందచందాలను ప్రదర్శిస్తున్నారు. ఈ రుగ్మతలు నేడు చాలా ఎక్కువయిపోయాయి. ఇలా చేయటం సవరాలు పెట్టటం, పెట్టించుకోవటం కంటే మహాపాపం. ముస్లింలు ఈ సిగ్గుమాలిన వనులను చూస్తూ కూడా నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు నోరు మెదవకుండా ఉంటున్నారు. ఉలమాలు సయితం తమ ఉపవ్యాసాలలో ఈ విషయాలకు ప్రాముఖ్యత ఇవ్వటంలేదు. మన ఈ వైభారి దైవజిక్కను అప్పునిస్తున్నట్టుంది?! తస్క్రూత్ జాగ్రత్త!

1646. హాజర్త ఇబ్రూ ఉమర్ (రజి)
 కథనం: సవరాలు పెట్టుకునేవారిని,
 పెట్టించుకోవటానికి తాపత్రయపడే
 వారిని, పచ్చబొట్టు పాడిపించుకునే
 వారిని, పాడిపించుకోవటానికి
 తాపత్రయ పడేవారిని దైవప్రవక్త
 (సల్లం) శపించారు. (బుఖారీ-ముసిం)

١٦٤٦ - وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ لَعْنَ الْوَاَصِلَةِ وَالْمُسْتَوْصِلَةِ، وَالْوَاشِمَةِ وَالْمُسْتَوْشِمَةِ.

(సహీద్ బుఫారీలోని లిబాన్ ప్రకరణం - సహీద్ ముస్లింలోని లిబాన్, జినత్ ప్రకరణం)

ముఖ్యానుశాలు

వాపిమా అంటే పచ్చబొట్టు పాడిచే ట్రై అని అర్థం. సూది లేక అలాంటిదే మరేదయినా వస్తువును శరీరంపై గుచ్ఛి రక్తం తీస్తారు. తర్వాత ఆ గాయంపై సుర్కా లేక నీలం రంగు పూస్తారు. దానివల్ల ఆ భాగం నల్లగానో లేక పచ్చగానో మారిపోతుంది. దీనినే ‘పష్టు’ (పచ్చ పాడిపించుకోవటం) అంటారు. దైవప్రవక్త (సు) కాలంలో అరబ్బు ట్రైలు తమ అందచందాలను, సౌందర్యాన్ని పెంచుకునే నిమిత్తం ఇలాంటి పద్ధతులే అనుసరించేవారు. శిరోజాలు బాగా పాడవుగా కనిపించాలని ఇతరుల వెంట్రుకలతో తయారయిన సపరాలను తమ జడలలో దూర్ఘక్కనేవారు. ఈ పోకడలన్నీ అల్లాహ్ సృష్టిలో మార్పు చేయటం క్రిందికి వస్తాయి. కాబట్టి ఇలాంటి పనులు చేసేవారు చేయించేవారు, అందరూ దేవాగహనికి గురవుతారు.

ఈ రోజుల్లో కూడా చాలా మంది ప్రీలు ఇటువంటివే కొన్ని ప్యాప్సెలను అనుసరిస్తున్నారు. కనురెపుల నుంచి వెంట్టుకలను పేకేసి, ఆ సందుల్లో రంగులు నింపటం తడితర

తదితర సాందర్భ సాధనాలెన్నింటినో ఉపయోగిస్తున్నారు. రాసురాను ఘ్యాషన్లు ముతిమీరి పోతున్నాయి. జనుల అభిరుచులు కూడా వెప్రితలలు వేస్తున్నాయి. కేవలం ఘ్యాషన్ల కోసమే వేలకు వేలు డబ్బు దుబారాగా ఖర్చు చేస్తున్నారు. ఇటువంటి అసహజ పోకడలన్నీ దైవాగ్రహానికి కారణభూతమవుతాయనటంలో సందేహం లేదు.

ముస్లిం స్త్రీలు ఇటువంటి అసహజ పోకడలన్నింటికీ దూరంగా ఉండాలి. ఈ ఘ్యాషన్ పోకడలు మన పరలోక జీవితాన్ని ఎలాగూ నాశనం చేస్తాయి. దానితోపాటు ఇహలోకంలో కూడా ఇవి మన ఆర్థిక వ్యవస్థను దారుణంగా దెబ్బతీస్తాయి. వీటివల్ల మన సామాజిక జీవితంలో అపసవ్యతలు చోటుచేసుకుంటాయి.

అలాగే గోళ్ళకు రంగుపూసుకునే ఘ్యాషన్ కూడా మన నాట అమల్లో ఉంది. గోళ్ళకు రంగుపూసుకోవటం వల్ల వుజూ నెరవేరదని చాలామంది పండితులు భావిస్తున్నారు. మరి ఈ ఘ్యాషన్ ఎంత నష్టదాయకమో ఆలోచించండి! ఈ ఘ్యాషన్ పోకడలన్నింటినీ మనం అవిశ్వాసుల్లి, పాశ్చాత్యలను గుట్టిగా అనుసరిస్తూ చేస్తున్నావి. నిజానికి పరీతల అనుమతించిన హద్దులో జీవితం గడపటంలోనే అందం ఉంది, ఆనందమూ ఉంది!

1647. హజుత్ ఇబ్రహిమ్ మన్వర్ద (రజి), “పచ్చబొట్లు పాడిపించుకునేవారిని పాడిపించుకోవటానికి తాపత్రయ పడేవారిని, కనురెపుల వెంట్లుకలు తీయించుకునే స్త్రీలను, అందం కోసం దేవుడు సృష్టించిన స్థితిని మార్చుకుంటూ పళ్ళ మధ్య సందుచేసుకునే స్త్రీలను దేవుడు శపించాడు” అని అన్నారు.

అది విని ఒకామె ఈ విషయమై ఆయనతో వాదించింది. అందు కాయన, “దైవప్రవక్త (సల్లం) శపించిన వారిని నేను మాత్రం ఎందుకు శపిం చను? ఇలా చేయమని దైవగ్రంథం లోనే ఉంది కదా! దైవప్రవక్త అదేశించిన వాటిని తీసుకోండి. ఆయన వారించిన

١٦٤٧ - وَعَنْ أَبْنَى مَسْعُودِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَعَنَ اللَّهِ الْوَاثِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ وَالْمُنْتَمِصَاتِ، وَالْمُتَقْلِجَاتِ لِلْحُنْسِنِ، الْمُغَيْرَاتِ خَلَقَ اللَّهُ إِنَّمَا فَقَالَ لَهُ امْرَأً فِي ذَلِكَ، فَقَالَ: وَمَا لَيْ لَا لَعْنَ مَنْ لَعَنَ رَسُولَ اللَّهِ

వాటి జోలికిపోకండి అని దేవుడే
అంటున్నాడు” అని చెప్పారు.

(బుఖారీ-ముస్లిం)

“ముతఫల్లిజహ్” అంటే పశ్చ ఒకదాని
కొకటి దూరంగా ఉండటం కోసం,
అందంగా తయారవటం కోసం దంతా
లకు ట్రీట్‌మెంట్ చేయించటం. వార్షి
అంటే ఇదే (అందం కోసం పశ్చను
సన్నగా చేసుకోవటం). నామిసహ్
అంటే అందంగా తయారు చేయటం
కోసం ఇతర ట్రీల కనురెపుల్ని పట్టు
కొని వాటిని సన్నగా చేసే ట్రీ. ‘ముత
నమ్మిసహ్’ అంటే ఇతరులచేత ఆ పని
చేయించుకునే ట్రీ.

(సహ్వ్ బుఖారీలోని లిబాన్ ప్రకరణం - సహ్వ్ ముస్లింలోని లిబాన్, జనత్
ప్రకరణం)

ముబ్బాంశాలు

సాందర్భాన్ని పెంచుకునే ఉద్దేశ్యంతో దేవుడు సృష్టించిన శరీరాకృతుల్ని మార్పుకోవటం,
వాటిలో హాచ్చుతగ్గులు చేసుకోవటం నిషిద్ధమని ఈ హదీసు ద్వారా బోధపడుతోంది.
ఉదాహరణకు పచ్చబొట్టు పొడిపించుకోవటం, పశ్చను సన్నగా చేసుకోవటం, పశ్చ మధ్య
సందు చేసుకోవటం, కనురెపుల వెంటుకలు పేకేయటం మొదలగు పనులన్నీ ఈ కోవలోకే
వస్తాయి. పోతే గోరింటాకు మూలంగా శరీరాకృతిలో ఎలాంటి మార్పు జరగదు. కనుక స్త్రీ
గోరింటాకు పెట్టుకోవచ్చు. అయితే ఆ ఆలంకరణ పర పురుషుల ముందు బహిర్గతం కారాదు.

وَهُوَ فِي كِتَابِ اللَّهِ! قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : ﴿ وَمَا
إِنْكُمْ أَرَسَوْلٌ فَحَمْدُهُ وَمَا نَهَنُكُمْ عَنْهُ فَإِنَّهُمْ
[الْحُشْرُ : ٧] مُتَفَقُّ عَلَيْهِ . ﴾ (المُنْتَلَجَةُ) :
هِيَ الَّتِي تَبَرُّدُ مِنْ أَسْنَانِهَا لِيَبْعَدَ بَعْضُهَا
مِنَ بَعْضٍ قَلِيلًا ، وَتُحَسِّنُهَا وَهُوَ الْوَشْرُ ،
وَالنَّامِصَةُ : هِيَ الَّتِي تَأْخُذُ مِنْ شَغْرِ حَاجِبٍ
غَيْرِهَا ، وَتُرْفَقُهُ لِيَصِيرَ حَسَنًا ، وَالْمُسْتَمَصَةُ :
الَّتِي تَأْمُرُ مَنْ يَقْعُلُ بِهَا ذَلِكَ .